

Województwo Podkarpackie

Nazwa województwa	Podkarpackie
Stolica	Rzeszów
Powierzchnia	17 845,66 km ²
Ludność	2 128 687 mieszkańców
Gwara	Sądecka , część dialektu małopolskiego
Mniejszości narodowe	Ukraińcy, Romowie, Łemkowie, Słowacy, Czesi , Białorusini, Żydzi

Województwo podkarpackie – jedno z 16 województw utworzonych w 1999 roku. Powstało poprzez scalenie ziem dawnego województwa rzeszowskiego sprzed 1975 roku (z wyjątkiem powiatu gorlickiego), tj. województw przemyskiego i rzeszowskiego, oraz części krośnieńskiego, tarnobrzeckiego i tarnowskiego. Województwo zajmuje 11 miejsce w kraju pod względem wielkości i 9 miejsce pod względem liczby mieszkańców. Jest najdalej wysuniętym na południe województwem Polski. Trzy największe rzeki w województwie to prawe dopływy Wisły: San i Wisłoka oraz dopływ Sanu: Wisłok. Rzeki tego regionu są uważane za jedne z najczystszych w kraju.

Ciekawostki

- **Województwo podkarpackie z dwóch stron opiera się o granice państwowe.** Od wschodu na odcinku 236 km graniczy z Ukrainą, zaś na południu na odcinku 134 km ze Słowacją. Na granicy z Ukrainą znajduje się w chwili obecnej 6 przejść granicznych.
- **Jezioro Solińskie jest największym polskim sztucznym zbiornikiem** pod względem ilości wody, a piątym pod względem powierzchni. Natomiast zaporą jest najwyższą zaporą wodną w kraju (82 m). Do jej budowy zużyto tyle betonu, że wystarczyłoby na otoczenie całej granicy polskiej murem szerokim i wysokim na 1 m.
- Na terenie województwa występują **dwa parki narodowe**: Bieszczadzki Park Narodowy i Magurski Park Narodowy.

- W Muzeum Podkarpackim w Krośnie znajduje się **najliczniejsza i najefektowniejsza kolekcja lamp naftowych w Europie.**
- **Muzeum Dzwonów i Fajek** w Przemyślu jest jedynym tego rodzaju muzeum w Polsce.
- **Iwonicz-Zdrój – to jedno z najstarszych uzdrowisk** w Polsce, cieszące się uznaniem nie tylko w kraju, ale i poza jego granicami
- Na obszarze województwa podkarpackiego dokonano szeregu odkryć archeologicznych o znaczeniu międzynarodowym. Są to grodziska, kurhany, osady z epoki brązu oraz osady wczesnośredniowieczne. - **W Trzcinicy odkryto najstarsze** w Polsce, silnie ufortyfikowane **osady z początków epoki brązu.** Znajduje się tam monumentalne grodzisko wczesnośredniowieczne
- Park magnacki w Łańcucie posiada **najbogatszą w Europie kolekcję powozów konnych.**
- Godnym uwagi zabytkiem klasy europejskiej są **barokowe organy w Bazylice leżajskiej**, które swym brzmieniem zachwycają od XVII wieku.
- Bunkier Hitlera - **w Stępinie** znajduje się unikatowy na skalę europejską, wybudowany przez Niemców w czasie II wojny światowej, **zespół schronów kolejowych.**

Strój ludowy - rzeszowski

strój kobiecy: spódnica gładka ozdobiona pasmanterią u dołu, fartuszek z białego haftu, biała bluzka wykończona koronką, czarny gorset bogato zdobiony koralikowym haftem, we włosach przypięte kwiaty, czerwone korale, sznurowane buty

strój męski: spodnie i kaftan w kolorze ciemnoniebieskim z czerwonymi lamówkami, kaftan z rozcięciami ozdobiony czerwonymi i żółtymi guzikami, spodnie z czerwoną aplikacją na bokach haftowaną żółtą nicią, wysokie buty, kapelusz czarny z kolorową przepaską

Legends and Tales

(przeczytaj na : <http://www.radiotravel.pl/all/2947-podkarpackie-legendy-i-tradycje.html>)

Bies i Czady

Bardzo dawno temu, kiedy kraina gór, lasów i łąk była bezludna i dziewicza, panował na niej Zły-Bies. Zły był zazdrosny o swoją ziemię i nie chciał z nikim się nią dzielić. Pewnego razu przywędrowało tu z daleka plemię, któremu przewodził młody, silny i mądry San. Postanowili osiąść tu na stałe. Zbudowali chaty i założyli wieś nad największą rzeką. Rozgniewany Bies, przeszkadzał przybyszom, jak tylko mógł z pomocą swoich pomocników - Czadów. Były to pokraczne ludziki, ruchliwe, psotne i wesołe - szkodziły ludziom, ile tylko mogły. Pewnego dnia dobry San uwolnił Czada spod powalonego drzewa, ratując mu życie. Wdzięczny za ocalenie duszek postanowił nie tylko ludziom nie szkodzić, ale pomagać. Odtąd te małe stworzenia polubiły ludzi i pomagały im, jak tylko umiały. Bies nie mógł się pogodzić z porażką i wyzwiał Sana do walki. Bies zatonął w rozszalałej rzece, ale i nie uratował się, osłabiony walką, San. Gdy następnego dnia wody opadły, na dnie rzeki ludzie znaleźli splecione ze sobą w śmiertelnym uścisku dwie postacie. Oddając hołd odwadze i waleczności swego wodza, osadnicy nazwali jego imieniem wielką rzekę. I w ten sposób pozostała - tak jak tego pragnął - dzielny San na ziemi, którą pokochał. Góry, przez które przepływa ta rzeka, nazwali Bies-Czadami, od imienia ich złego władcy i psotnych duszków.

Legenda o Wężowym Królu z góry Chełm

Najstarsza z legend mówi o tym, że na górze Chełm znajdowało się w przeszłości miejsce pradawnego kultu, tak starego, że legendy o nim krążyły już wśród Słowian. Kiedy na tych ziemiach pojawiło się chrześcijaństwo, w ramach zwalczania pogaństwa, bracia z Zakonu Cystersów w Koprzywnicy wzniesli na Chełmie kaplicę i poświęcili ziemię. W ten sposób udało im się rzekomo przepędzić z tego miejsca tzw. Króla Węży. Rzekomo, bo jeszcze przed II wojną światową najstarsi mieszkańcy okolicy przestrzegali aby w dniach przesilenia wiosennego i jesiennego nie zapuszczać się na górę. Szczególnie gdy dni te były chmurne i deszczowe. Podobno wśród koron starych drzew można było natchnąć się wtedy na przerażającą istotę będącą w połowie wężem a w połowie człowiekiem. Nieliczni byli w stanie uwolnić się spod hipnotycznego wzroku bestii i uciec.

Legenda o Ocalałym Dzwonie

Z biegiem wieków rzeka San oplatająca górę Horodyszczce, wymyła ze swych brzegów dzwon. Odnalazła go młoda dziewczica, o sercu czystym i niewinnym, piorąca bieliznę w rzece. Pobiegła szybko do swojej osady, leżącej pomiędzy dwoma brodami rzeki, powiadomiła ludzi. Nie chcąc uwierzyć opowieści, mieszkańcy wsi nazwanej później Międzybrodziem, poszli nad brzeg, popatrzeć na dzwon. A był lśniący, niczym nowy. Tylko starzy Bies-Czadnicy, pamiętający opowiadaną im niegdyś przez dziadków przy ogniskach i paleniskach przypowieść o zapadniętej cerkwi, zaczęli kojarzyć dzwon z tą historią. Najsilniejsi chłopci postanowili przenieść dzwon na sam środek osady. Tam, gdzie miała powstać ich nowa świątynia. I zostawili go na noc. Rankiem dzwonu nie było. Historia powtarzała się 3 razy. Wreszcie najstarsi ludzie postanowili, że świątynie trzeba budować tam, gdzie chce dzwon. Najpierw postawiono dzwonnice, zawieszono na nim ciężkiego wędrowca. Na niej przetrwał noc, nigdzie się nie przenosząc. Potem kolejną, i kolejną, mijały dni, tygodnie, a dzwon wisiał w swoim miejscu.

Kuchnia regionalna

- Region podkarpacki słynie z potraw o bardzo tajemniczych nazwach za którymi kryją się proste potrawy zwane: **hartaczami, kręzałkami, kugielem, bulwiokiem, hałuszkami, małdrykiem, szabanką, bałabuchami czy krupniakiem**. Te lokalne specjały można znaleźć w lokalnych sklepikach, u gospodyń wiejskich czy gospodarstwach agroturystycznych. Tajemnicze nazwy potraw wywodzą się z kuchni łemkowskiej oraz ukraińskiej, których wpływy od wieków silnie zarysowały się w kulturze i tradycji regionu.
- Jedną ze starszych receptur przekazywanych sobie z ust do ust od pokoleń od ponad 150 lat są **podkarpackie proziaki potocznie zwane prosiakami**. Są to przypominające zapachem i konsystencją chleb - placki, pieczone na płycie kuchennej o kształcie owalnym lub prostokątnym. Najlepiej smakują z dodatkiem świeżego wiejskiego masła lub słodkiej śmietany czy zimnym mlekiem.
- Słynny w regionie jest także **chleb flisacki zwany chrupackim oraz powidła śliwkowe z Krzeszowa smażone w wielkich miedzianych kotłach bez dodatku cukru**.

Znani ludzie Podkarpacia

Henryk Jordan (ur. 23 lipca 1842 w Przemyślu) – polski lekarz, społecznik, pionier wychowania fizycznego w Polsce. Od roku 1895 profesor ginekologii i położnictwa na Uniwersytecie Jagiellońskim. Znany głównie z zakładania ogrodów zabaw dla dzieci, tzw. Ogródów jordanowskich. W 1936 roku odznaczony pośmiertnie Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

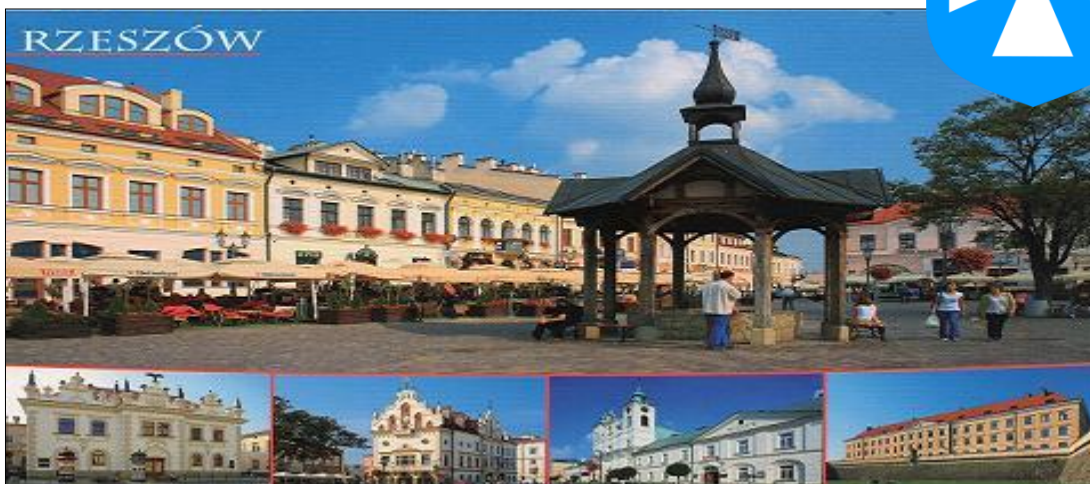
Jan Józef Ignacy Łukasiewicz (ur. 8 lub 23 marca 1822 w Zadusznikach) – polski chemik, farmaceuta i przedsiębiorca, wynalazca lampy naftowej, twórca przemysłu naftowego; rewolucjonista i działacz niepodległościowy. Pochodził ze zubożałej rodziny szlacheckiej herbu Łada

Andrzej Mleczo – urodził się w 1949 r. w Tarnobrzegu. Od 1971 r. współpracuje z pismami polskimi i zagranicznymi, w których opublikował ponad dwadzieścia tysięcy grafik i rysunków. Prezentował swoje prace na 134 wystawach indywidualnych w Polsce i 21 za granicą.

Tadeusz Nalepa – bluesman, gitarzysta, wokalista i kompozytor, autor tekstów – uważany za ojca polskiego bluesa. Urodził się w 1943 r. w Zgłobieniu, niedaleko Rzeszowa.

Miasto wojewódzkie Rzeszów

Rzeszów to stolica województwa podkarpackiego, siedziba władz województwa podkarpackiego i powiatu rzeszowskiego, a przy tym największy ośrodek przemysłowy, akademicki i kulturalny w południowo – wschodniej Polsce. Dawna rezydencja magnaterii polskiej. Miasto leży u stóp Karpat, nad rzeką Wisłok, w pięknym krajobrazie lesistej Kotliny i pagórkowatego Pogórza Karpackiego. W obrębie samego Rzeszowa znajduje się rezerwat przyrody Lisia Góra, który jest położony nad sztucznie utworzonym Zbiornikiem Rzeszowskim. Miasto otrzymało prawa miejskie od króla Kazimierza Wielkiego 19 stycznia 1354, co uznaje się za początek pisanej historii Rzeszowa. W 1638 Rzeszów przeszedł na własność rodu Lubomirskich, stając się wzorowym ośrodkiem dóbr magnackich.

Atrakcje turystyczne Rzeszowa

Zamek Lubomirskich - z fortyfikacjami jest najznaczniejszym najbardziej charakterystycznym obiektem zabytkowym Rzeszowa. Początki zamku sięgają końca XVI w., kiedy Mikołaj Spytek Ligęza zbudował rezydencję. Zamek jest obszerną czworoboczną budowlą z dziedzińcem pośrodku i wysoką wieżą bramną od strony zachodniej. Otacza go czworobok kamiennych fortyfikacji bastionowych z wydłużonymi bastionami na narożach. Wysokość kamiennych murów sięga 5 metrów. Od strony północnej i wschodniej zachowały się pozostałości suchych fos. Na frontonie gmachu znajduje się kilka pamiątkowych tablic. W czasie prac konserwatorskich przywrócono salę reprezentacyjną, odtworzono znajdującą się w północnym skrzydle dawną kaplicę więzienną. Obecny zamek to siedziba Sądu Okręgowego. W jego murach mieści się także muzeum sądownictwa.

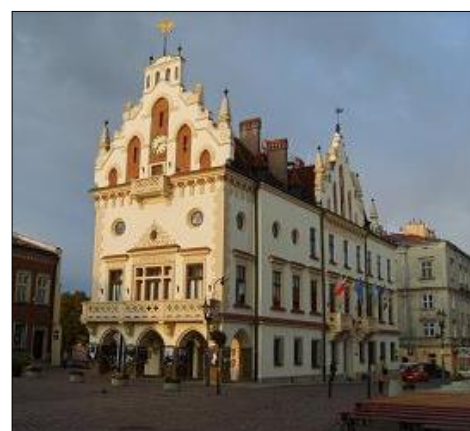

Rynek rzeszowski - Centralnym placem Starówki jest Rynek w kształcie nierównomiernego czworoboku. Obecny Rynek odbiega nieco od pierwotnego wyglądu – zabudowane są tylko trzy pierzeje kamienicami jedno- i dwupiętrowymi z XV i XIX w. Jedną z bardziej interesujących jest kamienica nr 19. Odkryte w

podziemiach fragmenty ceglano-kamiennych murów i sklepień oraz ostrołukowych gotyckich nadproży można obejrzeć w Podziemnej Trasie Turystycznej – pozwalają one datować początki powstania tego obiektu na przełom XV i XVI w. Najokazalszą budowlą na Rynku jest Ratusz. Na scenie obok Ratusza można obejrzeć występy znanych wokalistów, grup taneczno-wokalnych, popisy laureatów Carpathia Festival. Na środku rynku stoi studnia wybudowana w XVII w.

Ratusz na rynku rzeszowskim - najokazalszą budowlą na Rynku jest Ratusz stojący w narożu zachodniej i północnej pierzei. Budowla powstała pierwotnie w wieku XVI, jednakże w wyniku pożaru została zniszczona. Ponownie odbudowano ją w XIX wieku. Przyjęła wówczas postać nieco bardziej nowoczesną. Jej cechy charakterystyczne to: liczne zdobione wieżyczki oraz różnokształtne okna, podcienie a także ozdobna balustrada. Wraz z zabytkową studnią oraz przyległymi doń uliczkami, tworzy miejsce chętnie odwiedzane nie tylko przez turystów, ale i przez samych mieszkańców. Obecnie jest siedzibą Urzędu Miasta i Prezydenta. W podziemiach ratusza odkryto fragmenty starych murów i sklepień oraz piwnice sięgające pod ul. Słowackiego. W jednej z nich znajduje się Galeria pod Ratuszem.

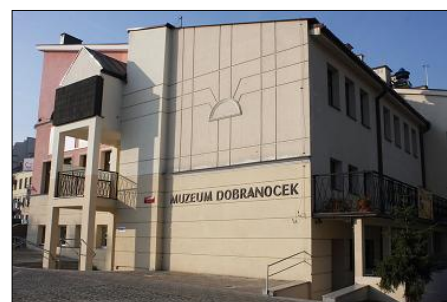
Podziemna Trasa Turystyczna "Rzeszowskie Piwnice" - jest jedną z największych atrakcji turystycznych miasta. Obejmuje przejścia między piwnicami pod staromiejskimi kamieniczkami, a łączna jej długość wynosi około 340 m. Okres powstania piwnic to XIV-XVIII w.; znajdują się one na różnych poziomach, przy czym najniższa na głębokości 9,58 metrów, tuż pod Rynkiem Starego Miasta. Sieć podziemnych korytarzy (15 korytarzy i 25 piwnic) latami budowali mieszkańcy

Rzeszowa, służyła im, jako sklepy, zakłady produkcyjne, magazyny, wreszcie, jako schronienie. Trasa kryje w sobie wiele atrakcji i tajemnic. Można w niej natknąć się na relikty średniowiecznych murów, ukryte przejścia i in.

Muzeum Dobranocek w Rzeszowie to jedyny w swoim rodzaju miejsce wspomnień z dzieciństwa dla wielu pokoleń. Położone jest w centrum miasta, nieopodal miejskiego rynku. W zdecydowanej większości, zgromadzone eksponaty, pochodzą z kolekcji Wojciecha Jamy. Uroczyste otwarcie obiektu miało 22 marca 2009 roku. Zbiory muzealne składają się z lalek z filmów kukielkowych oraz z

charakterystycznych przedmiotów, bezpośrednio dotyczących słynnych polskich dobranocek. Wśród bogatej kolekcji opowieści dla najmłodszych znajdują się sale poświęcone m.in.: Bolkowi i Lolkowi, Koziołkowi Matołkowi, Reksiowi, Misiowi Colargolowi, Misiowi Uszatkowi, Krecikowi, Muminkom, Pszczółce Mai, Rumcajsowi, Żwirkowi i Muchomorkowi.

Atrakcje Podkarpacia

Podkarpacie jest jedną z najbardziej fascynujących krain w Polsce. Znaleźć tu można zarówno malownicze krajobrazy Bieszczadów czy Pogórza Przemyskiego, nieskażoną przyrodę jak i wspaniałe zabytki lokujące się wśród najbardziej wartościowych w kraju.

Bieszczadzki Park Narodowy

-Bieszczadzki Park Narodowy założony w 1973 r. jest trzecim co do wielkości parkiem narodowym w Polsce. Najwyższym szczytem polskich Bieszczadów jest Tarnica 1346 m n.p.m. Ponad 80% powierzchni parku zajmują lasy, najczęściej bukowe z

domieszką jodły i jawora. W dolinie górnego Sanu duże obszary zajmują bory świerkowe zasadzone przed II wojną światową. Osobliwością Bieszczadów są torfowiska wysokie położone m.in. w Wołosatem i dolinie górnego Sanu. Występuje tu wiele bardzo rzadkich chronionych roślin wysokogórskich i wschodniokarpaccich takich jak: pełnik alpejski, tojad wschodniokarpaccy, pszeniec biały, zawilec narcyzowy, rojnik górski, rosiczka okrągłolistna i wiele innych. Na terenie parku żyje ponad 231 gatunków kregowców w tym 58 gatunków ssaków i 144 gatunki ptaków oraz wiele rodzajów płazów, gadów i owadów. Charakterystycznymi zwierzętami Bieszczadów są m.in. niedźwiedź brunatny, wilk, ryś, żbik, ryś, żmija zygzakowata, wąż Eskulapa, salamandra, a także orzeł przedni, orlik krzykliwy, gadożer, puchacz, puszczyk uralski czy dzięcioł zielony. Bieszczady są jedynym miejscem w Polsce i na świecie, gdzie występuje rasa koni Huculskich.

Zamek w Łańcucie - Należący w przeszłości do Stadnickich, Lubomirskich i Potockich zamek w Łańcucie zaliczany jest do pereł architektury rezydencjonalnej w Polsce. Zbudowany w II połowie XVI wieku był w swej historii wielokrotnie przebudowywany, zgodnie ze zmieniającymi się trendami. Od czasów powojennych mieści się tu muzeum, które oprócz wspaniałych wnętrz pałacowych, których prawdziwą ozdobą są niezwykle cenne drewniane, intarsjowane posadzki obejmuje także oranżerię, storczykarnię oraz stajnię i wozownię. W tych ostatnich, oprócz eksponatów przywiezionych przez Potockich z licznych wypraw łowieckich do Afryki mieści się największa w Polsce kolekcja powozów i pojazdów konnych. Całość założenia otacza rozległy park krajobrazowy, który sam w sobie także stanowi atrakcję turystyczną

Zbiornik wodny w Solinie - Mieści się tutaj kilkanaście ośrodków żeglarskich i przystani jachtowych, z których większość szkoli przyszłych żeglarzy. Nad zalewem solińskim powstało uzdrowisko w Polańczyku-Zdroju, będące największym zespołem sanatoriów i domów wczasowych w Bieszczadach i specjalizujące się w leczeniu wielu chorób. Lecznictwo uzdrowskie rozpoczęło w 1977 r., natomiast w 1999 r. Polańczyk uzyskał status uzdrowiska. Występują tu wody mineralne wykorzystywane w kuracji pitnej i kąpielach leczniczych.

Skansen w Sanoku

- W Sanoku znajduje się jedno z najpiękniejszych muzeów etnograficznych na wolnym powietrzu w Europie. Jest malowniczo położone na prawym brzegu Sanu, a w jego obręb wchodzi ponad 100 obiektów budownictwa drewnianego z okresu od XVII do XX wieku, budynki mieszkalne, mieszkalno-gospodarcze, gospodarcze i sakralne, ekspozycja malarstwa ikonowego Ikona Karpacka, blisko 30 000 muzealiów skupiających zabytki z zakresu kultury ludowej oraz kultury mieszkańców podkarpackich miast i miasteczek. Pod względem ilości obiektów jest największym skansenem w Polsce. W skansenie zobaczyć można zabudowania przeniesione z dawnych wsi łemkowskich, bojkowskich, pogórzeńskich czy doliniańskich. Krajobraz kulturowy uzupełniają trzy cerkwie oraz kościół rzymskokatolicki. W muzeum znalazło się także miejsce dla sektora poświęconego wydobyciu ropy naftowej na Podkarpaciu. Najnowszym nabytkiem sanockiego skansenu jest z kolei zrekonstruowany rynek galicyjskiego miasteczka.

Zamek w Krasicy należy do najpiękniejszych pomników polskiego renesansu. Został zbudowany na przełomie XVI i XVII w. przez Stanisława Krasickiego i jego syna Marcina. Zbudowano go w formie czworoboku ustawionego zgodnie ze stronami świata. Charakterystycznym elementem architektonicznym są cztery cylindryczne baszty zwane Boską, Papieską, Królewską i Szlachecką. Z dziedzińca zamkowego, podziwiać można niezwykle rzadko spotykane sgraffitowe dekoracje przedstawiające sceny biblijne, medaliony z popiersiami cesarzy, wizerunki polskich królów oraz sceny

myśliwskie. Zamek otoczony jest przepięknym parkiem, z ogromnym stawem. Początki parku sięgają XVI w. Współczesne rozplanowanie i układ roślin park zawdzięcza rodzinie Sapiechów, która nabyła zamek w 1835 r. To dzięki Sapiehom w zamkowym parku rosną dziś liczące około 150 lat dęby.

Szlak architektury drewnianej - Jedno z największych przedsięwzięć znakowania szlaków w Polsce, w które włączyło się trzy województwa: podkarpackie, małopolskie i śląskie. Szlak architektury drewnianej liczy w całości 3037 km, z czego 9 tras o łącznej długości 1202 km przebiega przez teren województwa podkarpackiego. 127 z 448 obiektów znajduje się na Podkarpaciu. **Dwa spośród nich zostały wpisane w 2003 r. na Listę Światowego Dziedzictwa Kulturowego i Przyrodniczego UNESCO:**

Kościół w Haczowie – drewniana haczowska świątynia jest najstarszym kościołem o zrębowej konstrukcji w Polsce. Wybudowany został w połowie XV wieku, w XVII wieku dobudowano wieżę, a w kolejnym kaplicę. Kościół w Haczowie jest również największym gotyckim drewnianym kościołem w Europie. Użytkowany niemal do lat 50-tych XX w. Niedługo później odkryto tam dwie warstwy oryginalnych malowideł z XV i XVI wieku, co uchroniło zabytek przed planowaną rozbiórką.

Zespół kościelno-plebański w Bliznem – jeden z najcenniejszych obiektów średniowiecznej sakralnej architektury drewnianej w Polsce. Jest to gotycka świątynia powstała najprawdopodobniej w XV w., a w początkach XVII w. dobudowano do niej wieżę. Teren na którym wybudowano kościół wskazuje na jego niegdyś obronny charakter. W okresie XV – XVII w. w świątyni powstały trzy bezcenne polichromie ornamentalno – figuralne o różnych

dekoracjach malarskich. Najstarsze namalowane zostały w połowie XVI, zaś najmłodsze w początkach XVIII wieku. Jest to najlepszy przykład renesansowych i barokowych malowideł ściennych na Podkarpaciu. Niezwykle cenne są także zachowane w otoczeniu kościoła obiekty dawnego zespołu plebańskiego.

Szlak wiklinowych rzeźb w Rudniku nad Sanem –

Rudnik nad Sanem jest polską stolicą wikliniarstwa. Dlatego też powstała tam bardzo ciekawa i unikatowa atrakcja turystyczna jaką jest szlak wiklinowych rzeźb. Szlak rozpoczyna się na rynku w Rudniku pod pomnikiem Hrabiego Ferdynanda Hompescha – twórcy rudnickiego wikliniarstwa. Rzeźby wiklinowe można spotkać w okolicach plant, rudnickiego młyna, a także na dziedzińcu Centrum Wikliniarstwa. Na szlaku znajdują się 22 rzeźby wykonane z wikliny.

Szklany szlak i Centrum Dziedzictwa Szklania w Krośnie –

Od XIX wieku historia Krosna nierozdzielnie związała się ze szkłem. Wyroby funkcjonującej tu huty znane były na całym świecie. Obecnie miasto stara się nawiązywać do nich między innymi przez **stworzenie szklanego szlaku, który prowadzi od terenów dawnej huty po centrum miasta.** Znaczą go wykonane ze szkła rzeźby nawiązujące do najważniejszych miejsc w Krośnie i okolicach.

Centrum Dziedzictwa Szklania jest miejscem unikalnym w skali kraju. Niedawno otwarte centrum to połączenie interaktywnego muzeum z instytucją kulturalną. Można tam nie tylko podglądać w

jaki sposób powstają artystyczne wyroby szklane ale także wziąć udział w warsztatach grawerowania, malowania na szkłe, produkcji witraży czy szklanych figurek. Mieszczą się tu także wystawy pokazujące zastosowanie szkła w różnych dziedzinach życia, w tym w nauce co obrazuje specjalne sala fizyczna, gdzie wykonać można doświadczenia przy użyciu soczewek.

Opracowanie: Sebastian Z., Wojtek S., Kasia B. Ewelina K., ; opiekunowie SKE "Euroludek"

W opracowaniu wykorzystano informacje zawarte na m.in. na stronach:

rzeszow.uw.gov.pl

www.polskieszlaki.pl

epodkarpacie.com

www.podkarpackie.travel.pl

www.travelin.pl